

De ambtenaar

Ik moest deze week bij een ambtelijke instelling een vrijwaringsbriefje halen, de ambtenaar die dienst deed en het formulier invulde vol ijver en besef van de belangrijkheid van het document, vroeg kort en zakelijk als een korporaal, misschien was hij dat ooit eens geweest, naam, adres, woonplaats, datum en uurtijd, toen moest er nog een klein gekleurd bonnetje op het vrijwaringsbewijs geplakt worden, tenminste dat dacht ik, maar de ambtenaar nam een nietmachientje dat op tafel stond en niette het bonnetje aan het bewijs vast. Dat verbaasde mij zeer en vroeg verwonderd is het rijk nu al zo ver met insparen dat er geen gom meer aan de bon zit. Zijn antwoord deed mij beseffen dat hij een veel hogere rang moest hebben gehad dan allen maar korporaal, want hij zei: "Dat laat ik aan anderen over, ik ben niet van plan 20 keer per dag, soms ook wel meer, aan zo, n papiertje te likken. Maar ppperde ik waarom neemt u dan niet zo, n bakje met één sponsje erin dat is toch eenvoudiger en ook hygiënischer?"

Ja maar, antwoorde de ambtenaar, die in mijn ogen nu al schout bij nacht was, dus overdag iets anders deed, Ik zit hier alleen en moet dan iedere morgen dat sponsje nat maken en daar voel ik ook niet veel voor.

H. Verburg.
Parnassialaan 103